

Преюдициално запитване от Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 3 януари 2017 г. —
Sporting Odds Limited/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

(Дело C-3/17)

(2017/C 112/25)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sporting Odds Limited

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-нататък „ДФЕС“), забраната за дискриминация и изискването ограничаването на хазартните игри от държавите членки да се осъществява последователно и систематично — законна цел, която държавата членка оправдава основно с борбата срещу пристрастяването към хазарта и защитата на потребителите — да се тълкуват в смисъл, че държавният монопол по отношение на залаганията върху резултатите от спортни и конни състезания, онлайн и извън интернет, противоречи на посочените норми, ако освен това след извършената реорганизация на пазара в тази държава членка частните доставчици на услуги с предоставена концесия могат да предлагат във физическите казина други хазартни игри (казино игри, игри с карти, монетни игрални автомати, онлайн казино игри, онлайн игри с карти), онлайн или извън интернет, които също са свързани със значителен риск от пристрастяване?
- 2) Трябва ли член 56 ДФЕС, забраната за дискриминация и изискването ограничаването на хазартните игри от държавите членки да се осъществява последователно и систематично да се тълкуват в смисъл, че посоченият член е нарушен и посоченото изискване не е изпълнено, ако се установи, че промяната на конфигурацията на пазара, мотивирана от борбата срещу пристрастяването към хазарта и от законната цел за защита на потребителите, има за реална последица или намира израз, считано от извършената от държавата членка реорганизация на пазара, в трайно увеличение на броя казина, на годишния данък върху хазартните игри в казината, на държавната бюджетна прогноза за приходите от концесионни такси за казината, на броя закупени от участниците в игрите хазартни жетони и на сумите, необходими за придобиване на правото на игра с монетни игрални автомати?
- 3) Трябва ли член 56 ДФЕС, забраната за дискриминация и изискването ограничаването на хазартните игри от държавите членки да се осъществява последователно и систематично да се тълкуват в смисъл, че посоченият член е нарушен и посоченото изискване не е изпълнено, ако се докаже, че установяването на държавен монопол и разрешителният режим за организиране на хазартни игри от частни доставчици на услуги, мотивирани основно от борбата срещу пристрастяването към хазарта и от законната цел за защита на потребителите, преследват също така и икономическата цел за получаване на по-големи нетни приходи от игрите и за постигане на изключително високо равнище на приходи от пазара на игралните казина за възможно най-малко време, с цел да се покрият други бюджетни разходи и да се финансират други обществени услуги?
- 4) Трябва ли член 56 ДФЕС, забраната за дискриминация и изискването ограничаването на хазартните игри от държавите членки да се осъществява последователно и систематично да се тълкуват в смисъл, че посоченият член е нарушен, посоченото изискване не е изпълнено и се създава необоснована диференциация между доставчиците на услуги, ако се докаже, че позовавайки се на същата цел, свързана с общественото благо, държавата членка установява държавен монопол върху някои услуги за организиране на онлайн хазартни игри, а във връзка с други такива услуги тя дава достъп до пазара, предоставяйки все по-голям брой концесии?

- 5) Трябва ли член 56 ДФЕС и забраната за дискриминация да се тълкуват в смисъл, че не допускат единствено доставчиците на услуги, разполагащи с физическо казино (с предоставена концесия) на унгарска територия, да могат да получат лиценз за организиране на онлайн казино игри, поради което доставчиците на услуги, които не разполагат с физическо казино на унгарска територия (включително доставчиците на услуги, разполагащи с физическо казино в друга държава членка), не могат да получат лиценз за организиране на онлайн казино игри?
- 6) Трябва ли член 56 ДФЕС и забраната за дискриминация да се тълкуват в смисъл, че не допускат положение, при което посредством евентуалното провеждане на процедура за предоставяне на концесия за организиране на хазартни игри във физическо казино и посредством възможността за доставчика да представи, в качеството му на оператор на хазартни игри с доказана надеждност, оферта [за сключване на договор], за да получи концесия за физическо казино, държавата членка на теория гарантира възможността всеки доставчик на услуги, отговарящ на законовите изисквания — включително и установен в друга държава членка — да получи концесия за организиране на хазартни игри във физическо казино и след това — лиценз за организиране на игри във виртуално казино, но в действителност въпросната държава членка не провежда прозрачни процедури за предоставяне на концесии, нито доставчикът на услуги на практика разполага с възможност да представи оферта [за сключване на договор], и въпреки това органите на тази държава членка приемат, че доставчикът на услуги е действал незаконосъобразно, като е предоставял услугата без лиценз, и затова му налагат санкция с административен характер?
- 7) Трябва ли член 56 ДФЕС, забраната за дискриминация и изискването за прозрачност, обективност и публичност на производството за предоставяне на разрешения да се тълкуват в смисъл, че не допускат държавата членка да предвиди система за предоставяне на концесии за организиране на определени хазартни игри, при която компетентният за предоставянето на концесиите орган може също така преди това да проведе процедура за предоставяне на концесии, да сключи концесионни договори с определени лица, разглеждани като оператори на хазартни игри с доказана надеждност, вместо да проведе една-единствена процедура и така да предостави на всички доставчици на услуги възможност да участват при същите условия?
- 8) Ако на седмия въпрос се даде отрицателен отговор и в разглежданата държава членка могат да се предвидят множество процедури за предоставянето на една и съща концесия: трябва ли в съответствие с член 56 ДФЕС държавата членка да осигури равностойност на тези процедури с оглед на гарантиране на полезното действие на разпоредбите на Съюза в областта на основните свободи, имайки предвид изискването за прозрачност, обективност и публичност на производството за предоставяне на разрешения, както и принципа на равно третиране?
- 9) Оказва ли влияние върху отговора, който следва да се даде на въпроси от шести до осми, обстоятелството, че в никой от двата случая не е гарантиран съдебен контрол или друго ефективно правно средство за защита срещу решението за предоставяне на концесия?
- 10) Трябва ли член 56 ДФЕС, задължението за лоялно сътрудничество по член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз (наричан по-нататък „ДЕС“) и институционалната и процесуална автономия на държавите членки, във връзка с членове 47 и 48 от Хартата на основните права (наричана по-нататък „Хартата“), както и с правото на ефективни механизми за съдебен контрол и правото на защита, установени в тези разпоредби, да се тълкуват в смисъл, че при преценката относно изискванията на правото на Съюза, произтичащи от практиката на Съда, както и относно необходимостта и пропорционалността на възприетото от разглежданата държава членка ограничение, сезираната със спора национална юрисдикция може служебно да разпореда и да извърши преценка и събиране на доказателства, включително в случая, когато националното процесуално право на съответната държава членка не предвижда такава възможност?
- 11) Трябва ли член 56 ДФЕС във връзка с членове 47 и 48 от Хартата, както и във връзка с правото на ефективни механизми за съдебен контрол и правото на защита, установени в тези разпоредби, да се тълкува в смисъл, че при преценката относно изискванията на правото на Съюза, произтичащи от практиката на Съда, както и относно необходимостта и пропорционалността на възприетото от разглежданата държава членка ограничение, сезираната със спора национална юрисдикция не може да постави доказването в тежест на засегнатите от ограничението доставчици на услуги, а следва да приеме, че именно държавата членка — и по-конкретно държавният орган, постановил обжалваното решение — следва да докаже и обоснове съответствието с правото на Съюза, както и необходимостта и пропорционалността на националната правна уредба, като, ако това не се случи, автоматично се налага изводът, че националната правна уредба нарушава правото на Съюза?

- 12) Трябва ли член 56 ДФЕС в светлината на правото на справедлив процес по член 41, параграф 1, на правото на изслушване съгласно член 41, параграф 2, буква а) и на задължението за мотивиране съгласно член 41, параграф 2, буква в) от Хартата, както и на задължението за лоялно сътрудничество по член 4, параграф 3 ДЕС и на институционалната и процесуална автономия на държавите членки, да се тълкува в смисъл, че тези изисквания не са изпълнени, ако компетентният орган на държавата членка не уведоми оператора на хазартни игри за образуването на административното производство за налагане на санкция в съответствие с националното право, нито впоследствие в хода на административното производство не изиска неговото становище относно съвместимостта на правната уредба на държавата членка с правото на Съюза, а вместо това, без в мотивите към решението си да обоснове подробно тази съвместимост и да посочи доказателства за нея, наложи в рамките на едноинстанционно производство санкция, определена като административна от националното право?
- 13) Предвид разпоредбите на член 56 ДФЕС, член 41, параграфи 1 и 2, букви а) и в) от Хартата, както и на членове 47 и 48 от нея, а също и на правото на ефективни механизми за съдебен контрол и правото на защита, установени в тези разпоредби, изпълнени ли са наложените от посочените членове изисквания, ако операторът на хазартни игри може да оспори за първи път съвместимостта на националната уредба с правото на Съюза едва пред националната юрисдикция?
- 14) Могат ли член 56 ДФЕС и задължението на държавите членки да обосноват и мотивират ограничаването на свободното предоставяне на услуги да се тълкуват в смисъл, че държавата членка не е изпълнила това задължение, ако нито към момента на въвеждане на ограничението, нито към момента на преценката му не е налична съответната оценка на въздействието, която позволява да се докажат ползите от ограничението, свързани с общественото благо?
- 15) С оглед на предвидената в закона рамка за определяне на размера на административната санкция, която може да се наложи, на естеството на наказваната със санкцията дейност, и по-специално на степента, в която дейността засяга обществения ред и обществената сигурност, както и предвид репресивната цел на санкцията, може ли съгласно членове 47 и 48 от Хартата да се приеме, че въпросната административна санкция има „наказателноправен характер“? Влияе ли това обстоятелство на отговора, който следва да се даде на преюдициални въпроси от единадесети до четиринадесети?
- 16) Трябва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че ако съгласно отговорите на предходните въпроси сезираната със спора юрисдикция приеме правната уредба и нейното прилагане за незаконосъобразни, тя трябва също така да приеме за противоречаща на правото на Съюза и санкцията, основана на националната правна уредба, която не съответства на член 56 ДФЕС?

Преюдициално запитване от Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg (Германия), постъпило на 10 януари 2017 г. — Thomas Hübner/LVM Lebensversicherungs AG

(Дело C-11/17)

(2017/C 112/26)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg

Страни в главното производство

Ищец: Thomas Hübner

Ответник: LVM Lebensversicherungs AG

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли буква А от приложение II към Директива 92/96/ЕИО на Съвета от 10 ноември 1992 г. ⁽¹⁾ [във връзка с] член 15, параграф 1, трета алинея [от Директива 90/619/ЕИО ⁽²⁾] да се тълкува в смисъл, че позволява на потребителя през целия период на плащане на премии за застраховка живот или за пенсионно осигуряване, да упражни правото си на отказ, когато поради незнание относно това право, дължащо се на неправилна информация, в продължение на няколко години е плащал премии по договора?